

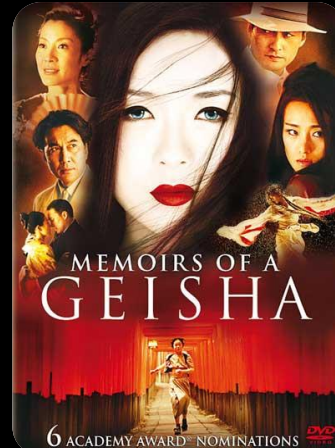
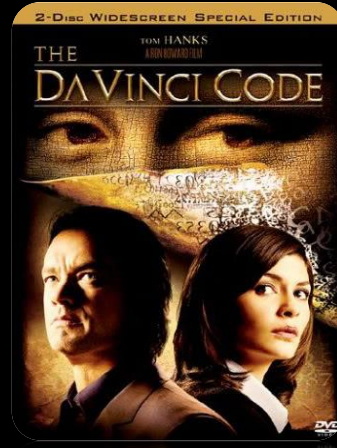

กฎหมายภาพยนตร์
การควบคุมเนื้อหาภาพยนตร์กับ
สาระที่เปลี่ยนไป

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พงศวีร์ สุภานนท์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

1. ศาสนา ความเชื่อ และความรู้สึก

มุมมองผู้สร้าง : เพื่อถ่ายทอดทัศนคติอีกมุมหนึ่งของชาวบ้านให้สังคมได้รับรู้
มุมมองผู้ต่อต้าน : สิ่งที่ยึดเหนี่ยวจิตใจของผู้คนกำลังถูกย่ำยีจากผู้สร้าง

• เรื่องราวของความเชื่อและความรู้สึกมักจะเชื่อมโยงไปถึงศาสนายากที่จะเปลี่ยนแปลงทัศนคติพวกเขา เพราะเรื่องความเชื่อทางศาสนาได้กลายเป็นสิ่งยึดเหนี่ยวจิตใจของผู้คนในสังคมมาช้านาน

• แต่ก็เชื่อว่าหนังแนวนี้จะถูกต่อต้านเสมอไป มีเหมือนกันที่ได้รับการตอบรับจากผู้ชมอย่างเป็นเอกฉันท์ “15 คำ เดือน 11” นำเสนอการเกิดปรากฏการณ์บั้งไฟพญานาค ด้วยหลายมุมมอง แต่ให้ผู้ชมได้ตัดสินใจเองว่าจะเลือกเชื่อแบบใด นับว่าเป็นทางออกที่ดีที่สุดในการสร้างหนังแนวนี้

2. เหตุการณ์ทางการเมือง หรือประวัติศาสตร์โศกนาฏกรรม

มุมมองผู้สร้าง : เพื่อรำลึกถึงเหตุการณ์ที่สำคัญในอดีต (เป็นสิ่งเตือนใจ) ให้กับคนรุ่น

มุมมองผู้ต่อต้าน : หรือจะไปซ้ำเติมผู้ร่วมเหตุการณ์ให้มากกว่านี้

• เหตุการณ์ หรือประวัติศาสตร์โศกนาฏกรรมที่ทำให้ผู้คนล้มตายเป็นจำนวนมากทั้งที่จริงมีหลายอย่าง ทั้งภัยที่เกิดจากธรรมชาติ การก่อการร้าย แต่ผู้คนส่วนใหญ่มักจะมองไปที่เรื่องของการเมืองด้านเดียว

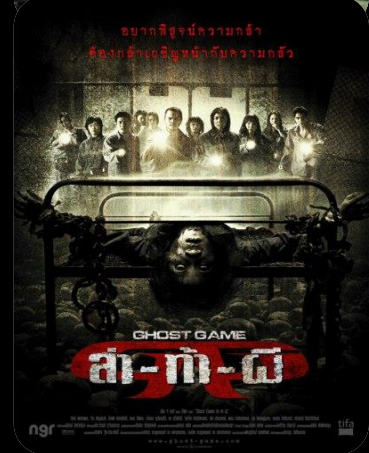
• หากสังเกตให้ดีไม่ว่าจะเกิดเรื่องราวอะไรขึ้น วงการภาพยนตร์มักจะรีบชวนขวายเป็นสร้างเรื่องนั้นทันที ซึ่งเป็นกลยุทธ์หนึ่งที่หวังผลฉวยโอกาสทางการตลาด กลายเป็นประเด็นข้อถกเถียงเพิ่มขึ้นจากเดิม “พวกเขาจริงจังใน

3. ประเทศเพื่อนบ้าน หรือ กลุ่มชนเผ่าพันธุ์หนึ่ง

มุมมองผู้สร้าง : เพื่อกระชับความสัมพันธ์อันดี
มุมมองผู้ต่อต้าน : หรือไปดูถูกชนชาติของเขา

• จากเหตุการณ์หนึ่งไทยทั้งสามเรื่องที่ผ่านมา น่าจะเป็นบทเรียนให้กับผู้สร้างได้เป็นอย่างดี เพราะมีเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนบ้านของเรา ถือเป็นเรื่องละเอียดอ่อนอย่างมาก ในการนำมาสร้าง เป็นภาพยนตร์ เพราะมีไช่แต่ผู้สร้างจะเสียหายแล้ว ยังกระทบกระเทือนไปถึงระดับชาติ

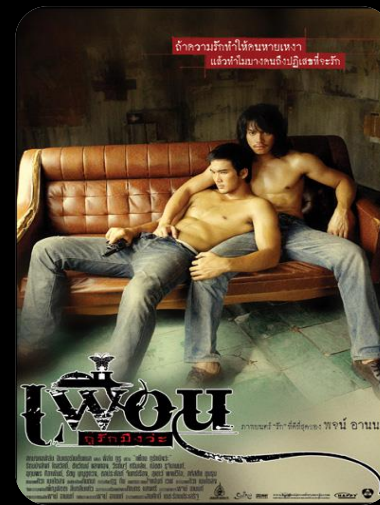
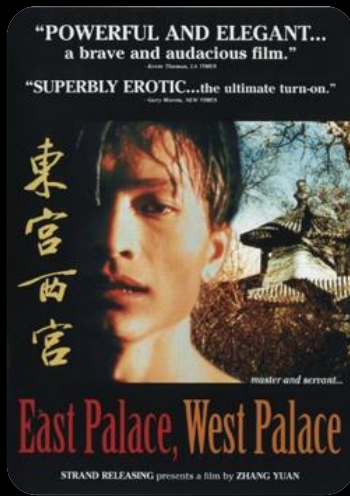
• ข้อคิดอย่างหนึ่งที่น่าจะนำมาใช้ในการสร้างภาพยนตร์ที่เกี่ยวข้องกับประเด็นนี้ก็คือ “จงเอาใจเขามาใส่ใจเรา” เสมือนเป็นการมองย้อนกลับไปที่บ้านเรา ซึ่งหากใครมาสร้างหนัง บู๊บู๊ยำบ้านเรา โดยเฉพาะเรื่องราวที่เน้นให้ไทยเป็นศูนย์กลางของยาเสพติด โสเภณี ก็คงยอมไม่ได้เหมือนกัน เพราะฉะนั้นแล้วหากจะมีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับประเทศเพื่อนบ้านควรจะสร้างสรรค์มากกว่านี้

4. เพศที่สาม

มุมมองผู้สร้าง : เพื่อถ่ายทอดชีวิตอีกด้านหนึ่งของเพศที่สามให้ผู้คนในสังคมเข้าใจมากขึ้น

มุมมองผู้ต่อต้าน : หรือจะทำให้เพศที่สามกลายเป็นตัวปัญหาของสังคม

ปัจจุบันหนังแนวนี้ผ่านการพิจารณาฉายกว่าอดีตที่ผ่านมาและบางเรื่องก็สามารถผ่านเข้าไปบนเวทีระดับออกสกรีนมาแล้ว ไม่ว่าจะเป็น “Transamerica” และ “Bad Education” และ “Talk to her” ซึ่งเป็นสัญญาณที่ดีแสดงให้เห็นว่าผู้คนเริ่มเปิดใจบุคคลเพศที่สามมากขึ้น แต่ทั้งนี้ทั้งนั้นเชื่อว่ามันจะเสมอไป

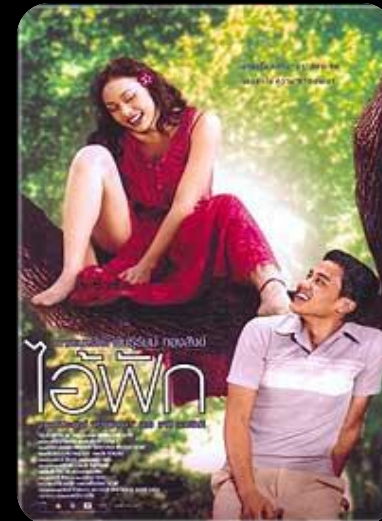
กรณีตัวอย่าง เรื่อง“เพื่อน....กูรักมึงวะ” ของ พจน์ อานนท์ ที่คว่ำรางวัลบทภาพยนตร์ยอดเยี่ยมในงานประกาศผลรางวัลสุพรรณหงส์ทองคำครั้งที่ ๓๓ ท่ามกลางข้อกังขาของใครหลายคนในทำนองที่ว่า “แน่ใจแล้วหรือว่าเป็นเช่นนั้น”

5. ตัวละครที่มีจิตบกพร่องวิปริตขัดกับศีลธรรม

มุมมองผู้สร้าง : เพื่อถ่ายทอดชีวิตอีกด้านหนึ่งของเพศที่สามให้ผู้คนในสังคมเข้าใจมากขึ้น

มุมมองผู้ต่อต้าน : หรือจะทำให้เพศที่สามกลายเป็นตัวปัญหาของสังคม

ผู้สร้างบางกลุ่มอาจจะต้องการนำเสนอสิ่งที่เกิดขึ้นจากพฤติกรรมที่ผิดปกติของตัวละคร ซึ่งส่วนใหญ่จะลงเอยในเรื่องของกามารมณ์มากกว่า ดังนั้นผู้สร้างต้องระวังให้ดีเพราะมันคาบเกี่ยวกันระหว่างศิลปะกับเนื้อหาที่นำเสนอ ยิ่งถ้าภาพยนตร์ที่มาจากหรือจะเข้าฉายประเทศที่เคร่งครัดทางศาสนา ด้วยแล้ว เรื่องการโชว์เรือนร่างจึงเป็นของต้องห้าม แม้ผู้สร้างจะบอกว่า เป็นแค่งานศิลปะเพื่อความบันเทิงก็ตาม

6. ชีวิตประวัติ หรือเรื่องราวของบุคคลที่มีตัวตน

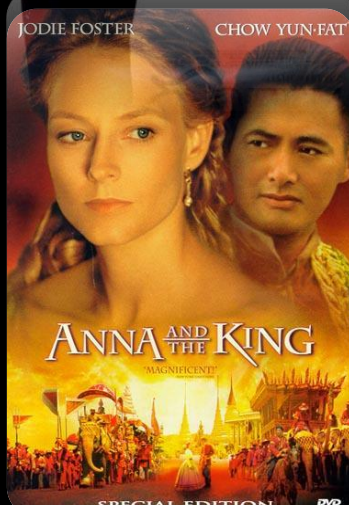
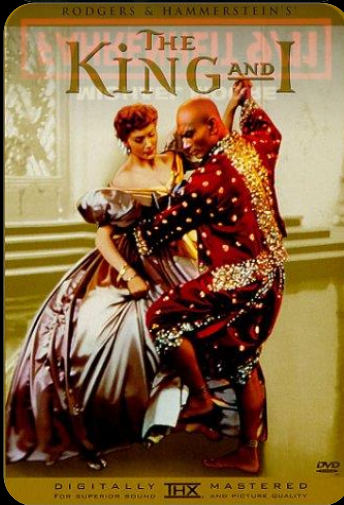
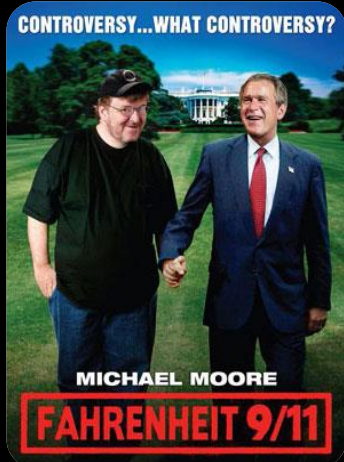
มุมมองผู้สร้าง :

เพื่อกระตุ้นหรือเป็นอนุสรณ์แก่บุคคลท่าน

มุมมองผู้ต่อต้าน :

นั้นใจหรือว่าเป็นข้อมูลที่

ถูกต้อง

หากสังเกตให้ดีบ้านเราไม่ค่อยมีใครกล้านำเรื่องราวของพระราชวงศ์มาทำเป็นภาพยนตร์ เพราะถือเป็นกลุ่มบุคคลชนชั้นสูงที่ผู้คนในสังคมให้ความเคารพนับถือหรือแม้แต่เรื่องของการเมืองก็คงไม่มี

ภาพยนตร์ไทยที่เกี่ยวข้องกับประเด็นนี้ส่วนใหญ่จะเน้นไปทางเรื่องราวของคดีฆาตกรรมสะเทือนขวัญที่เกิดขึ้นจริงมากกว่าไม่ว่าจะเป็น “นวลฉวี” “สยามล” “เซอร์รีแอน ส่วนต่างชาติจะให้ความสำคัญไปที่บุคคลสำคัญของโลก เช่น “Gandhi” และ “The Last Emperor”

การสร้างหนังแนวนี้มันก็ไม่ต่างจากการทำรายงานวิชาการในวิชาเรียน เพราะต้องค้นคว้าข้อมูลให้เพียงพอ ถูกต้อง และ เชื่อถือได้ มิฉะนั้นอาจจะมีการฟ้องร้องหมิ่นประมาทเกิดขึ้นได้

7. ดีแต่ปัญหาสังคม

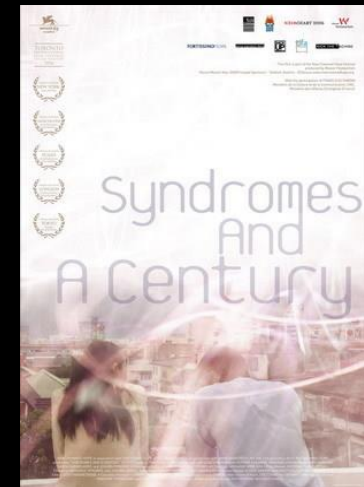
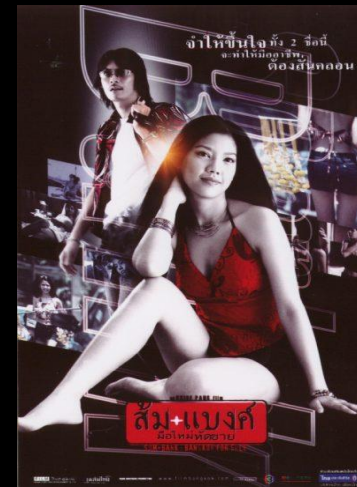
มุมมองผู้สร้าง : เพื่อให้ผู้คนได้รับรู้ความจริงของสังคมที่เหลวแหลก
มุมมองผู้ต่อต้าน : หรือมันจะเป็นแบบอย่างที่ไม่ดีให้กับผู้คนในสังคม

ภาพยนตร์ที่ดีแต่สังคมไม่ต่างจากการเป็นดาบสองคม กล่าวคือมีทั้งด้านดีและด้านมืดให้ผู้ชมได้สัมผัส จะว่าไปแล้ว มันก็น่าเห็นใจอยู่ไม่น้อย หากสร้างสุดโต่งก็ถูกกล่าวหาว่า เนื้อหารุนแรงมากเกินไป จนกลายเป็นว่า ซีไอพรองให้ กระรอกในที่สุด แต่หากจะสร้างแบบเอาใจคณะกรรมการ เซนเซอร์ มันก็ทำให้ผู้ชมไม่ได้รับรู้ถึงปัญหาสังคมขณะนั้น เลวร้ายไปถึงขั้นไหน

เพราะฉะนั้นทางที่ดีคงหยุดอยู่ที่
“จุดกึ่งกลางของความพอดี”

ในการนำเสนอ แต่ทั้งนี้ทั้งนั้นคงต้องมาทำความตกลงหา คำจำกัดความของคำนี้ร่วมกัน ซึ่งดูเหมือนว่าตอนนี้มัน ยังไม่มีคำตอบที่ชัดเจนออกมาทั้งสองฝ่ายเลยแม้แต่น้อย

ทางออกที่

กรณีที่ 1
เปลี่ยนชื่อใหม่ - ถ่ายเพิ่ม
บางฉาก

ทางออกที่

๑

กรณีที่ 2

ทำลายฟิล์ม - ตัดต่อใหม่ -
ถ่ายทำใหม่

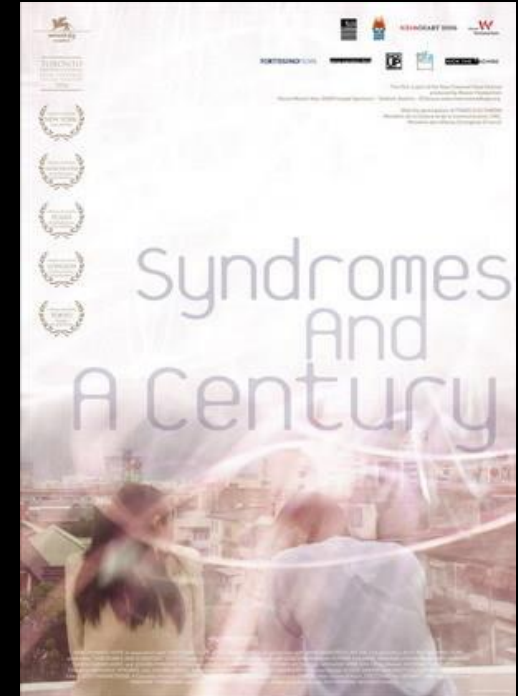
อากาศฟ้าโปร่ง
เด็กขี้แยห่มมากเตะ

หมากเตะ
โลกเตะลิ้ง
งดฉาย
เพื่อสัมพันธ์อันดี
ของ "ไทย-ลาว"
ขอภัยท่านผู้ชมทุกท่านมา ณ ที่นี้

ทางออกที่

กรณีที่ 3 ใส่ฟิล์มดำทับในฉาก ล่อแหลม

ทางออกที่

กรณีที่ 4 อุทธรณ์ - ฟ้องศาล ปกครอง

การจัดเรตภาพยนตร์

 ต ส่งเสริม	ภาพยนตร์เรื่องนี้ ส่งเสริมการเรียนรู้ และควรส่งเสริมให้มีการดู	 น ๑๕+	ภาพยนตร์เรื่องนี้ เหมาะสมกับผู้ที่มีอายุ ตั้งแต่ ๑๕ ปีขึ้นไป
 ท ทั่วไป	ภาพยนตร์เรื่องนี้ เหมาะสมกับผู้ดูทั่วไป	 น ๑๘+	ภาพยนตร์เรื่องนี้ เหมาะสมกับผู้ที่มีอายุ ตั้งแต่ ๑๘ ปีขึ้นไป
 น ๑๓+	ภาพยนตร์เรื่องนี้ เหมาะสมกับผู้ที่มีอายุ ตั้งแต่ ๑๓ ปีขึ้นไป	 ฉ ๒๐+	ภาพยนตร์เรื่องนี้ ห้ามผู้ที่มีอายุต่ำกว่า ๒๐ ปี ดู

ภาพยนตร์ห้ามเผยแพร่ใน

หลักเกณฑ์การให้

เรต ส

1. ส่งเสริมการศึกษา จริยธรรม ศิลปวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี
2. ส่งเสริมศิลปกรรมอันดีของชาติ วัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี หรือ ศิลปกรรมอันดีของชาติมีความเข้าใจในการพัฒนาสังคม ครอบครัว หรือคุณภาพชีวิต หรือการรักษาทรัพยากรธรรมชาติ หรือ สิ่งแวดล้อมตามหลัก ความเข้าใจ ความรับผิดชอบ หรือจิตสำนึก เกี่ยวกับการปกครองใน ระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขหรือ ประวัติศาสตร์ของชาติ

ให้ ส.ร่วมวิเคราะห์ถึงมาตรฐาน

การให้ เรต ส กับ เรต

กำหนดอายุ

มุมมองความเป็นจริง

หลักเกณฑ์การให้เรต ส

1. ส่งเสริมการศึกษา จริยธรรม ศิลปวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี
 2. ส่งเสริมศิลปกรรมอันมีคุณประโยชน์ วัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี หรือ
 3. ส่งเสริมให้เกิดความรู้ความเข้าใจในการพัฒนาสังคม ครอบครัว หรือคุณภาพชีวิต หรือการรักษาทรัพยากรธรรมชาติ หรือ
- สิ่งแวดล้อมและอนุรักษ์ ความเข้าใจ ความรับผิดชอบ หรือจิตสำนึก
- เกี่ยวกับการปกครองใน
- ระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขหรือ
- ประวัติศาสตร์ของชาติ

 ส ส่งเสริม	ภาพยนตร์เรื่องนี้ ส่งเสริมการเรียนรู้ และเคารพส่งเสริมให้มีการดู	 น ๑๕+	ภาพยนตร์เรื่องนี้ เหมาะกับผู้ที่มีอายุ ตั้งแต่ ๑๕ ปีขึ้นไป
 ท ทั่วไป	ภาพยนตร์เรื่องนี้ เหมาะกับผู้ดูทั่วไป	 น ๑๘+	ภาพยนตร์เรื่องนี้ เหมาะกับผู้ที่มีอายุ ตั้งแต่ ๑๘ ปีขึ้นไป
 น ๑๓+	ภาพยนตร์เรื่องนี้ เหมาะกับผู้ที่มีอายุ ตั้งแต่ ๑๓ ปีขึ้นไป	 น ๒๐+	ภาพยนตร์เรื่องนี้ ห้ามผู้ที่มีอายุต่ำกว่า ๒๐ ปี ดู

ภาพยนตร์ห้ามเผยแพร่ใน

มุมมองความเป็นจริง

เรต ส “ ภาพยนตร์ที่ส่งเสริมการเรียนรู้และควรส่งเสริมให้มีการดู” ที่เป็นเหมือนข้อตรงข้ามที่ได้รับการวิพากษ์วิจารณ์ไม่ต่างกัน ก็เผยให้เห็นปัญหาของข้อกำหนดจากภาพยนตร์ 2 เรื่องนี้

การจัดเรตภาพยนตร์ต่างประเทศ

เรต G (General Audiences) - All Ages Admitted **หนังที่เหมาะสมกับผู้ชมทุกเพศทุก**

เรต PG (Parental Guidance Suggested) (Some Material May Not Be Suitable For Children) **หนังที่เหมาะสมกับผู้ชมทุกเพศทุกวัยเช่นกัน แต่อาจมีเนื้อหาบางส่วนที่ไม่เหมาะสมสำหรับเด็กเล็ก เช่น อาจมีคำพูดหรือการกระทำที่ออกจะไม่สุภาพ ไม่สมควร**

เรต PG-13 (Parents Strongly Cautioned) Some Material May Be Inappropriate For Children Under 13 **หนังที่มีเนื้อหาบางส่วนไม่เหมาะสมกับเด็กที่มีอายุต่ำกว่า 13 ปี ความรุนแรงอยู่ในระดับกลางๆ เช่น อาจมีฉากไปเปลือย, ยาเสพติด, การต่อสู้, คำหยาบ**

เรต R (Restricted) Under 17 Requires Accompanying Parent Or Adult Guardian **ผู้ปกครองจะมาร่วมกับกับเด็กอายุต่ำกว่า 17 ปี และให้คำแนะนำ**

หนังที่รู้จักกันทั่วไปว่า "หนังเรต R" ส่วนใหญ่จะเป็นหนังที่เหมาะสมสำหรับผู้ใหญ่ และอาจมีฉากที่ไม่เหมาะสมหรือมีความรุนแรงในระดับที่สูงกว่า เรต PG-13 หนังที่ได้รับเรต R นั้นส่วนใหญ่จะห้ามไม่ให้เด็กอายุต่ำกว่า 17 ปีเข้าชมโดย

เรต NC-17 (No One Under 17 And Under Admitted) **หนังที่เรียกว่า "ฮาร์ดคอร์" ที่สุดก็ว่าได้ ซึ่งส่วนใหญ่แล้วมักจะเป็นหนังปลุกใจ**

เสื่อป่าซึ่งเป็นเรื่องเกี่ยวกับเพศ หรือมีเนื้อหาที่รุนแรงค่อนข้างจะมาก หรือกระทบต่อความเชื่อ เช่น ศีลธรรม ศาสนา เป็นต้น ซึ่งห้ามมิให้ผู้ชมที่อายุต่ำกว่า 17 ปี

การเปรียบเทียบการจัดเรตภาพยนตร์

ประเทศ
ไทย

ต่างประเทศ

 ต ส่งเสริม และคารส่งเสริมให้มีการดู	ภาพยนตร์เรื่องนี้ ส่งเสริมการเรียนรู้ และการส่งเสริมให้มีการดู	 น ด ๕+	ภาพยนตร์เรื่องนี้ เหมาะสมกับผู้ชมอายุ ตั้งแต่ ๕ ปีขึ้นไป
 ท ทั่วไป	ภาพยนตร์เรื่องนี้ เหมาะสมกับผู้ดูทั่วไป	 น ด ๘+	ภาพยนตร์เรื่องนี้ เหมาะสมกับผู้ชมอายุ ตั้งแต่ ๘ ปีขึ้นไป
 น ด ๓+	ภาพยนตร์เรื่องนี้ เหมาะสมกับผู้ชมอายุ ตั้งแต่ ๓ ปีขึ้นไป	 น ด ๑๐+	ภาพยนตร์เรื่องนี้ ห้ามผู้ชมอายุต่ำกว่า ๑๐ ปี ดู

ภาพยนตร์ห้ามเผยแพร่ใน

เรต G (General Audiences)

เรต PG (Parental Guidance Suggested)

เรต PG- (Parents Strongly Cautioned)

เรต 13 (Restricted)

เรต NC- (No One 17 And Under Admitted)

17

คณะกรรมการภาพยนตร์และวีดิทัศน์แห่งชาติ

นายกรัฐมนตรีเป็นประธานกรรมการ

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรมเป็นรองประธานกรรมการคนที่หนึ่ง

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาเป็นรองประธานกรรมการคนที่สอง

ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี

ปลัดกระทรวงการคลัง

ปลัดกระทรวงการต่างประเทศ

ปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

ปลัดกระทรวงพาณิชย์

ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ

ปลัดกระทรวงวัฒนธรรม (เป็นกรรมการและเลขานุการ)

ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ

เลขาธิการคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค

เลขาธิการคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน

ผู้แทนกระทรวงกลาโหม

ผู้แทนกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

ผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งไม่เกินสิบเอ็ดคน เป็นกรรมการ ประกอบด้วยผู้ทรงคุณวุฒิด้าน

ภาพยนตร์ วีดิทัศน์ โทรทัศน์

หรือการคุ้มครองผู้บริโภคซึ่งมิใช่เจ้าหน้าที่ของรัฐ เว้นแต่อาจารย์ในสถาบันการศึกษาของรัฐ

ด้านละหนึ่งคน และผู้แทนนิติบุคคล

คณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์

ตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ.2551

นายกรัฐมนตรีเป็นผู้แต่งตั้ง

โดยตามข้อเสนอของ **คณะกรรมการภาพยนตร์**

และวีดิทัศน์

ตรวจสอบพิจารณา และกำหนดประเภทภาพยนตร์ที่จะ
นำออกฉาย

ให้เช่า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายในราชอาณาจักร
จะมีไม่เกิน 7 คน โดยแต่งตั้งจากผู้ทรงคุณวุฒิ
ด้านภาพยนตร์ วีดิทัศน์ โทรทัศน์

ศิลปวัฒนธรรม หรือการคุ้มครองผู้บริโภค ซึ่งต้อง

แต่งตั้งจากเจ้าหน้าที่ของรัฐจำนวนไม่เกิน 4 คน

ทั้งนี้ในมาตรา 28 กำหนดอำนาจหน้าที่ ในการพิจารณาอนุญาตภาพยนตร์ตามว่า "ถ้าคณะกรรมการ
พิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์พิจารณาเห็นว่า การบ่อนทำลาย ขัดต่อความสงบ

เรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน หรืออาจกระทบกระเทือนต่อความมั่นคงของรัฐและเกียรติภูมิ

ของประเทศไทย ให้คณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์มีอำนาจ
สั่งให้ผู้ขออนุญาตแก้ไขหรือตัดทอนก่อนอนุญาต หรือจะไม่อนุญาตก็ได้"

อำนาจ
หน้าที่
คณะกรรมการ
พิจารณา
ภาพยนตร์
และวีดิทัศน์

อัตราค่าธรรมเนียม

- (1) ใบอนุญาตประกอบกิจการโรงภาพยนตร์ ฉบับละ 25,000 บาท
- (2) ใบอนุญาตประกอบกิจการให้เช่า ฉบับละ 5,000 บาท แลกเปลี่ยน หรือ
จำหน่ายภาพยนตร์
- (3) ใบอนุญาตประกอบกิจการร้านวิดีโอ ฉบับละ 5,000 บาท
- (4) ใบอนุญาตประกอบกิจการให้เช่า ฉบับละ 5,000 บาท แลกเปลี่ยน หรือ
จำหน่ายวิดีโอ
- (5) การอนุญาตให้สร้างภาพยนตร์ต่างประเทศ เรื่องละ 5,000 บาท
- (6) การตรวจพิจารณาภาพยนตร์หรือวิดีโอ นาทีละ 50 บาท เศษของนาทีให้
ปัดทิ้ง
- (7) การตรวจพิจารณาสื่อโฆษณา เรื่องละ 200 บาท
- (8) ใบแทนใบอนุญาต ฉบับละ 50 บาท
- (9) การต่ออายุใบอนุญาตประกอบ ฉบับละ 5,000 บาท กิจการโรงภาพยนตร์
- (10) การต่ออายุใบอนุญาตประกอบกิจการให้เช่า ฉบับละ 1,000 บาท

แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายภาพยนตร์

- (11) การต่ออายุใบอนุญาตประกอบ ฉบับละ 1,000 บาท กิจการร้านวิดีโอ

- (12) การต่ออายุใบอนุญาตประกอบกิจการให้เช่า ฉบับละ 1,000 บาท

แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายวิดีโอ

หรือของสถานที่ประกอบกิจการให้เช่าแลกเปลี่ยน หรือจำหน่าย

การส่งออก

กำหนดให้การส่งออกภาพยนตร์ไปนอกราชอาณาจักรต้องได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการ
ภาพยนตร์

พิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์ ยกเว้นภาพยนตร์ที่ผ่านการตรวจพิจารณาและได้รับ
อนุญาตจากคณะกรรมการ พิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์ที่ได้รับยกเว้นไม่ต้องผ่านการ
ตรวจพิจารณาและภาพยนตร์ต่างประเทศที่ได้รับ ยกเว้นไม่ต้องผ่านการตรวจพิจารณาและ
ภาพยนตร์ต่างประเทศที่ได้รับอนุญาตให้สร้างในราชอาณาจักร เพื่อลดความซ้ำซ้อนในการ
ตรวจพิจารณาและดึงดูดผู้สร้างภาพยนตร์ต่างประเทศให้มาถ่ายทำภาพยนตร์ในประเทศ
ไทย และเพื่อส่งเสริมอุตสาหกรรมภาพยนตร์ไทยจึงกำหนดให้การส่งออกภาพยนตร์ไป

การประกอบกิจการโรง

ต่างประเทศไม่ต้องเสีย ค่าธรรมเนียมในการอนุญาตให้ส่งออกภาพยนตร์ (มาตรา 35)

ภาพยนตร์ ปัจจุบันการประกอบกิจการโรงภาพยนตร์ผู้ประกอบการไม่ต้อง ขออนุญาตในการ
ประกอบกิจการฉายภาพยนตร์

แต่ต้องมีใบอนุญาตให้ใช้อาคารเพื่อประกอบกิจการโรงมหรสพ ตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร
ซึ่งใบอนุญาตดังกล่าว มีวัตถุประสงค์เพื่อควบคุมดูแลในเรื่องความมั่นคง ปลอดภัยของตัวอาคาร แต่
เนื่องจากพระราชบัญญัติฉบับนี้เปลี่ยนหลักการตรวจพิจารณาภาพยนตร์ เป็นระบบ rating จึงมี
ความจำเป็นต้องกำหนดให้การประกอบกิจการโรงภาพยนตร์ซึ่งหมายถึงสถานที่ฉายภาพยนตร์ โดยทำ
เป็นธุรกิจหรือได้รับประโยชน์ตอบแทนต้องได้รับอนุญาตจากนายทะเบียน ทั้งนี้ เพื่อควบคุมการฉาย

การประกอบกิจการให้เช่า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่าย

ภาพยนตร์ (มาตรา 37) กิจการให้เช่า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายภาพยนตร์ ต้องได้รับอนุญาต จาก
นายทะเบียน ซึ่งเป็นไปตามหลักการเดิมที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติควบคุมกิจการเทปและวีสดูโทรทัศน์
พ.ศ. ๒๕๓๐ อย่างไรก็ตาม ได้ลดขั้นตอนและความซ้ำซ้อนในการขอใบอนุญาตจากเดิมที่เคยกำหนดให้
ต้องมี ใบอนุญาตประกอบกิจการให้เช่า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายภาพยนตร์ และใบอนุญาตให้ฉาย
ภาพยนตร์ ให้เป็นให้มี ใบอนุญาตประกอบกิจการให้เช่า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายภาพยนตร์เพียงฉบับ
เดียว เนื่องจากการฉายภาพยนตร์ในสถานที่ดังกล่าวถือเป็นส่วนหนึ่งของการประกอบกิจการให้เช่า

แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายภาพยนตร์ (มาตรา 38)

อัตราค่าธรรมเนียม

- (1) ใบอนุญาตประกอบกิจการโรงภาพยนตร์ ฉบับละ 25,000 บาท
- (2) ใบอนุญาตประกอบกิจการให้เช่า ฉบับละ 5,000 บาท แลกเปลี่ยน หรือ
จำหน่ายภาพยนตร์
- (3) ใบอนุญาตประกอบกิจการร้านวิดีโอ ฉบับละ 5,000 บาท
- (4) ใบอนุญาตประกอบกิจการให้เช่า ฉบับละ 5,000 บาท แลกเปลี่ยน หรือ
จำหน่ายวิดีโอ
- (5) การอนุญาตให้สร้างภาพยนตร์ต่างประเทศ เรื่องละ 5,000 บาท
- (6) การตรวจพิจารณาภาพยนตร์หรือวิดีโอ นาทีละ 50 บาท เศษของนาทีให้
ปัดทิ้ง
- (7) การตรวจพิจารณาสื่อโฆษณา เรื่องละ 200 บาท
- (8) ใบแทนใบอนุญาต ฉบับละ 50 บาท
- (9) การต่ออายุใบอนุญาตประกอบ ฉบับละ 5,000 บาท กิจการโรงภาพยนตร์
- (10) การต่ออายุใบอนุญาตประกอบกิจการให้เช่า ฉบับละ 1,000 บาท

แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายภาพยนตร์

- ในการออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมจะกำหนดอัตรา
- (11) การต่ออายุใบอนุญาตประกอบ ฉบับละ 1,000 บาท กิจการร้านวิดีโอ

- (12) การต่ออายุใบอนุญาตประกอบกิจการให้เช่า ฉบับละ 1,000 บาท

ค่าธรรมเนียมนำให้แต่ผู้ต่างกันโดย

คำนึงถึงลักษณะ ขนาด หรือประเภทของโรงภาพยนตร์ ร้านวิดีโอ

แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายวิดีโอ

หรือของสถานที่ประกอบกิจการให้เช่าแลกเปลี่ยน หรือจำหน่าย